

jeg skal fremhæve det, som jeg egentlig tog Ordet for at sige, nemlig, at selv om dette Lovforslag alligevel ikke bliver ændret, selv om det maatte have og beholde en theoretisk Karakter, saa vil jeg sige til det ærede Medlem fra Ringsted, at han gjør stor Uret, naar han bruger sin Indflydelse til at hindre det, thi det vil alligevel faae praktisk Betydning. Det er nemlig min fulde Overbevisning, at hvis et Lovforslag som dette udkommer, vil Procentantallet af Fængslinger her i Landet blive mindre, der vil blive et ringere Procentantal af Fængslinger, thi det er ganske sikkert, at Underdommerne ikke ville holde af, at der i de Sager de have havt med at gjøre, skulde blive Spørgsmaal for den overordnede Ret om Udredelsen af Erstatning til dem, de have rettet Underfølgelsen imod. Jeg vil ikke tale om, at hvis den Tilfælde, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds har foreslaaet, og som jeg sidst nævnte, om, at Erstatning skulde gives i alle Tilfælde, hvor Straffen kun er Bøder eller Fængsel, bliver vedtaget, vil det faae en meget betydelig Indflydelse paa Underdommerens Stilling ved Sagens Behandling. Hvis man altsaa gaar ud fra, at vore Dommere skulde være noget for tilbøjelige til at anvende Arrêt, hvad jeg for mit Vedkommende ikke skal have noget imod at erkjende, bør man ikke forhindre Lovforslaget, thi jeg tror, at det vil medvirke til at afhjælpe et Onde, som En eller Anden vilde kunne komme til at lide under.

Juslitsministeren (Melleman):

Jeg skal først begynde med at minde om, at det nærværende Lovforslag er et privat Lovforslag, indbragt ved privat Initiativ i det andet Thing, og at jeg som Følge deraf ikke kan paatage mig at meddele Oplysninger eller udtale mig om de Grunde eller Tanker, der kunne have bevæget Forslagsstilleren til at stille sig paa den ene eller den anden Maade, i alt Fald ikke undtagen for de Punkters Vedkommende, der have været fremdragne i det andet Thing, og som jeg altsaa har hørt ham udtale sig om. Dernæst skal jeg tillige tilføie dette, at jeg ikke vil kunne indlade mig paa at udtale mig, forinden der foreligger Endringsforslag, i alt Fald ikke paa nogen endelig og bindende Maade. Navnlig gjælder det om det Spørgsmaal, der er reist om Redaktionen af § 1, og Enhver, der kjender Noget til den Slags Ting, vil kunne sige sig selv, at det i høi Grad vil komme til at afhænge af Valget af Ordene. Der er ikke Nuance kan der komme til at ligge meget ved Anvendelsen af en saa almindelig Regel som den, der staar i § 1,

og at jeg kan ikke udtale mig om det, inden jeg ser en bestemt Redaktion. Det antager jeg dog, at man fra alle Sider vil være enige om, at det ikke kan gaa an at tillægge nogen Erstatning for lidt Varetægtsfængsel, blot paa Grund af den negative Omstændighed, at Paagjældende ikke er bleven dømt, og ikke har kunnet overbevises. At der maa kræves Noget, der kan siges at gjøre det klart for Domstolene, at han er positivt uskyldig, det maa dog vistnok Alle være enig om, at her maa kræves. Man har spurgt, hvorfor Lovforslaget ikke omfatter urigtige Domsfædelser, og hvorfor det ikke omfatter Anholdelser. Det er et Spørgsmaal, som jeg ikke kan svare paa, eftersom det, saavidt jeg mindes, ikke har været saaledes fremdraget i det andet Thing, at jeg har haft Velighed til at høre Forslagsstillerens Grunde dertil, men jeg antager, at naar han har udeladt Anholdelse, har det formentlig været, fordi han er gaaet ud fra, at den korte Tids Arrêt ikke skulde medføre noget Erstatningskrav. Jeg tror, at han udtalte noget Saadant ikke under Sagens Behandling i Nar, men under Sagens Behandling i Fjor i det andet Thing. Hvad derimod urigtigt Dømte gaar, har der neppe været Tale om det, men derom kan jeg sige som den ærede sidste Taler, at bliver man enig om det Andet, kunde man selvfølgelig meget let blive enig om det i de Tilfælde, hvor det havde viist sig, at Domsfædelser havde været urigtig.

Hvad angaar § 2 vil jeg blot bemærke, at det sidste Punktum i denne Paragraf, som blev udstemt i det andet Thing efter Forslag af et Medlem, blev ikke udstemt i Kraft af de Grunde, som det ærede Medlem fra Viborg (Klein) anførte, det var ikke den Grund, som Stilleren af Endringsforslaget gav. Hans Grund var den, at han mente, at en saadan Bestemmelse som den, at der kunde tilkjendes Erstatning ogsaa hvor Vedkommende ved sit eget Forhold havde givet Anledning til Fængsling, vilde føre til en Mængde temerære Processer, en Mængde ubegrundede Paastande paa Erstatning, hvor omtrent Enhver vilde kunne sige sig selv i Forveien, at den Paagjældende Intet fik, men som kunde foranledige det Offentlige, navnlig Domstolene, en meget betydelig Uleilighed; det var Grunden. For Resten skal jeg minde om, hvad man kan se af Landthingsstidenden, at det ikke fra nogen Side og navnlig ikke fra min, blev betegnet som et Punkt, som jeg tillagde videre Vigtighed, og kan man ellers blive enig om Lovforslaget, vil der næppe paa det Punkt opstaa nogen virkelig Banfelighed.